



LOSSE CONTACTEN

(Loose Connections)

Eenakter

door

MICHAEL SCANLAN

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOSSE CONTACTEN - LOOSE CONNECTIONS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MICHAEL SCANLAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Totaal 10 spelers, 4 dames en 6 heren en eventueel een aantal figuranten, hoewel die ook door de spelers zelf ingevuld kunnen worden, aangezien de scènes iedere keer door twee spelers worden gebracht.

Stemmen van Bill en Kate

Maria

John

Claudia

Dave

Symphony

Joe

Peter

Aristotle

Jongen

Meisje

De stukken in dikgedrukte letters zijn telefoongesprekken via een antwoordapparaat.

Bill: (*piep*) Kate? Ben je daar? Met Bill. Als je er bent, neem dan de telefoon op, wil je... Okee, ik neem aan dat je er niet bent. Ik bel je omdat ik wil weten wat het huiswerk voor wiskunde is. Wil je me terugbellen om dat door te geven? Alvast bedankt. (*piep*)

Scène A: 1

Speelt zich af in een club. Erg luide muziek. Maria komt binnen met een paar vrienden. Ze lijkt onzeker en verlegen. John is al aan het dansen met zijn vrienden en heeft het naar zijn zin. Maria wil weg en zoekt naar een uitgang. Op dat moment draait John zich om in haar richting. Hun ogen ontmoeten elkaar. Maria kijkt even weg en kijkt dan of hij nog steeds naar haar kijkt. John staart haar nog steeds aan. Ze glimlacht. John, hierdoor aangemoedigd, loopt naar haar toe. Maria's vrienden trekken haar weg, af. John probeert haar achterna te gaan, maar wordt door zijn vrienden omsingeld, die hem weer naar de dansvloer terugbrengen.

Kate: (*piep*) Billy? Met Kate, hoe is het? De opdracht voor wiskunde is bladzijde 345, de nummers 25 tot en met 69. En het is moeilijk ook. Maar ja, wat doe je eraan? Ik spreek je morgen wel. Bye! (*piep*)

Scène B: 1

De bibliotheek. Wanneer Claudia zich bukt om iets van een lagere plank te pakken, loopt Dave per ongeluk tegen haar op, waardoor ze valt.

Dave: Oh, mij stom.

Claudia: Inderdaad.

Dave: Hè, ik zei, "mij stom".

Claudia: Ben je stom? Waarom vraag je dat? Misschien niet stom, maar je keek blijkbaar niet goed waar je liep. Je vertrapte me zowat. Maar je hoeft je niet te verontschuldigen, hoor.

Dave: Waar heb je het over?

Claudia: Nou, jij vroeg, "ben ik stom?", en ik...

Dave: Nee. Ik zei, "mij stom". Als in, sorry, mijn schuld. Waar woon jij? Onder een steen?

Claudia: Je hoeft niet zo beledigend te doen. Waarom zei je niet gewoon, sorry, zoals elk normaal persoon. "Mij stom" is niet echt een plaatsvervanger voor een verontschuldiging.

Dave: Oh. Nou, goh, ben ik blij dat je dat even voor me duidelijk hebt

willen maken.

Claudia: Geen probleem. Graag gedaan. *(gaat af)*

Dave: Snob.

Claudia: *(draait zich om)* Kluns. *(kijken elkaar strak aan. Zij gaat af en even later volgt hij haar)*

Bill: *(piep)* Kate? Blijkbaar ben je er niet. Het is Bill... en niet Billy, maar Bill. Waarom noem je mij altijd zo? In ieder geval, bedankt voor het doorgeven van het wiskunde huiswerk. Jij vond het moeilijk? Het was belachelijk gemakkelijk! Nu wil ik nog weten wat onze opdracht was voor... eh.. Engels. Kun je me dat doorbellen? Bedankt! *(piep)*

Scène C: 1 (deel 1)

Symphony zit in haar slaapkamer op de grond met haar rug tegen een grote luidspreker. Een stuk van Mozart klinkt uit de luidspreker. Ze schrijft in haar dagboek.

Symphony: Hallo, lieve pap. Ik ben het, Symphony. Hoe is het met je? Is je haar al grijs geworden?... Het gaat goed tussen mam en mij, maar vandaag hadden we ruzie. Het was mijn verjaardag. Ik ben een-en-twintig. Wist je dat? Ik vraag me af of je vandaag aan me hebt gedacht. Oh, de ruzie met mam... daarom schreef ik je. Jen en Becca namen mij vanmiddag mee voor mijn verjaardag. (ik praat weer met Becca, ze is best wel aardig zolang ... er geen mensen bij zijn) Dus ik ging met ze mee. We gingen naar een heel chique restaurant, midden in de stad en deden net alsof we stinkend rijk waren. Dat was hun cadeautje. We bestelden een fles wijn bij ons eten en proostten op mijn verjaardag... daarna proostten we op onze vriendschap.... Daarna proostten we op de ober, want die was best wel leuk. Om een lang verhaal kort te maken, we hebben twee flessen wijn leeggedronken en waren behoorlijk tipsy. We hebben nog een beetje rondgewandeld in de stad en gingen daarna met de taxi naar huis. Nou ja, je weet hoe mam is als het mij betreft. Toen ze merkte dat ik had gedronken hield ze een hele preek over mijn "toestand". Ik mis je, pap. Ik luister naar een van je platen en ik mis je. Ik wou... dat alles anders was. Ik wou dat ik een adres had, zodat ik je een van deze brieven kon sturen. Ik wou dat ik iemand anders kon zijn.... Iemand in jouw leven. De vrouw van de wasserij of je secretaresse... als je die hebt. Ik wou dat ik me je gezicht kon herinneren, ik wou dat ik nooit was geboren... dan had je kunnen blijven. Het spijt me. Het spijt me

dat je weg moest gaan. Ik herinner me iets. Iets heel kleins. Een ding. Jij bent het en je bent... lang en groot en sterk. Ik kan je gezicht niet zien, maar je bent voor mij... de mooiste man op aarde. En voor mam. Op de een of andere manier weet ik dat gewoon. Jullie hebben je armen om elkaar en lachen blij. Naar mij. God, wat hou je van haar... en God, wat houdt zij van jou. Zal ik ooit zo'n liefde kennen, pap? Ik ben een-en-twintig. Mijn vriendinnen krijgen baby's en ik kan geen vriend krijgen.

Ondanks dat het mijn favoriet is, kan ik "Romeo en Juliet" niet meer lezen. Het... het maakt me zo verdrietig. Doet me herinneren aan mijn "conditie". Dus lees ik maar de "klokkenluider van de Notre Dame". Hiep, hiep, hoera, voor mij. Ik hou van je, pap. Van je kleine "niet afgemaakte", Symphony.

Kate: (*piep*) Billy? Hoe is het? Met Kate. Het huiswerk voor Engels is het uit het hoofd leren van drie passages uit Hamlet, vijf pagina's schrijven over een tragedie van Shakespeare en bereid je voor op een quiz morgen. En ik noem je Billy, omdat ik dat een veel mooiere naam vind dan Bill. Adios. (*piep*)

Scène D: 1

De dialoog verschijnt op een scherm. Er zijn geen spelers aanwezig.

Dr. Diesel: Hee baby... de dokter is er.

Foxy: Komt goed uit, want ik ben ziek.

Dr. Diesel: Vertel eens wat over jezelf, Foxy... inclusief alle leuke details.

Foxy: Ik ben 22 en veel mensen vinden mij een kruizing tussen Madonna en Cher. Vertel eens iets over jou.

Dr. Diesel: Nou, ik ben 24 jaar met een goddelijk lichaam en ogen zo blauw als de oceaan. En zoals mijn naam al doet vermoeden, hou ik me bezig met medicijnen, wat boeiend en zwaar is... en daarmee bedoel ik uiteraard dat ik slim en sterk ben (een gevaarlijke combinatie). Oh, en ik heb ook een tatoeage op mijn rechter bicep. Als ik hem span lijkt het net of hij brult!

Foxy: Zo te horen klopt het hele pakket, op de tatoeage na. Ik heb een hekel aan tatoeages. Voor mij is dat een uiterlijke machovertoning.

Dr. Diesel: Oh, dat vergat ik nog te vertellen. Het is zo'n tijdelijke tatoeage. Over twee weken is hij helemaal verdwenen.

Foxy: In dat geval zal ik jou bovenaan mijn lijstje van "mogelijkheden" zetten. Ciao, ik ga nu naar bed.

Dr. Diesel: Nu al? Jeetje, 22 jaar en je klinkt als een schoolmeisje.

Foxy: Wacht even! Ik zei niet dat ik alleen naar bed ging. Bye-bye.
(*beiden sluiten af*)

Bill: (*piep*) Hai Kate, met Bill. Ik bel alweer voor huiswerk. Weet je wat we moeten doen voor cultuur? Ik kan het me niet herinneren. Ja. En eh... hou je misschien toevallig van hockey? Bel me alsjeblieft. (*piep*)

Scène E: 1

Een slaapkamer. Twee jongens van zeventien komen op. Peter draagt een rugtas en een walkman. De oordopjes hangen om zijn nek.

Joe: Dat is jouw bed. Jij krijgt de rechterhelft van de kast en dat bureau.

Peter: Mooi. Goed. (*terwijl hij begint uit te pakken doet hij de oordopjes in en luistert naar de walkman. Hij haalt een Hawaiï shirt uit zijn tas*)

Joe: Wat is dat?

Peter: Een broodrooster.

Joe: Ga je dat ding dragen?

Peter: Kijk eerst eens in de spiegel voor je mij kledingadvies gaat geven.

Joe: Wat mankeert er aan wat ik draag?

Peter: Laat maar.

Joe: Hoor eens, ik probeer alleen maar.... Morgen is je eerste dag op een nieuwe school. Ik dacht dat je wel...

Peter: Wat?

Joe: Er in wilde passen.

Peter: Er in wilde passen?

Joe: Ja.

Peter: Niet echt. Daar heb ik helemaal geen behoefte aan.

Joe: Geweldig.

Peter: Wat kan het jou schelen?

Joe: Het is mijn school. Mijn vrienden. Mijn laatste jaar.

Peter: En wat dan met mijn school, mijn vrienden, mijn laatste jaar?

Joe: Ik wilde niet...

Peter: Ach, doe maar net of je me niet kent.

Joe: Ik ken je ook niet.

Peter: Dat maakt het dan nog gemakkelijker. (*luistert weer naar zijn walkman terwijl Joe de kamer uitstormt*)

Kate: (*piep*) He, Billy! Weer met Kate. Nee, ik ben niet zo gek op hockey, hoezo? Voor cultuur moet je een tekening maken van een moskee op pagina 147 of 148, geloof ik. Dat is alles, valt wel mee. Nu we het toch over school hebben, hoe zit het met die opdracht voor Engels? Ik snap het niet. Bel me alsjeblieft en help me op weg. (*piep*)

Scène C
(deel 2)

Appartement van Aristotle. Er staat een bed en er hangt een schilderij aan de wand van Edward Hopper, de "Nighthawks" (bij een andere keuze moet de tekst aangepast worden).

Aristotle: *(komt op)* Home sweet home! *(laat zich op bed vallen en trapt zijn schoenen uit)* Ohhhwatteendag! Morgen neem ik ontslag. Vooropgesteld dat ik vanavond de loterij win. *(haalt een sigaret tevoorschijn en vraagt aan het publiek)* Bezwaar dat ik rook?... Oh, wel?.. Nou goed, dan niet. Misschien ook niet zo netjes van me. Ik ben Aristotle. Aristotle Jones. Ja, ik weet het, ik weet het... Ik denk dat mijn ouders mijn achternaam zo gewoon vonden dat ze het nodig vonden mijn voornaam wat op te krikken, als u begrijpt wat ik bedoel. Het is een Griekse naam. Ik niet. Duidelijk te zien. Dit is mijn appartement. Best leuk. Voor iemand met mijn salaris. Ik werk in het centrum, in Bob's Garage. Nog zo'n simpele naam... Bob's Garage. Maar ja, wat doe je eraan? Van salarisstrook naar salarisstrook, een heel voorspelbaar leven. Maar geen vakpraat. Ik werk al bij Bob sinds mijn vijftiende en heb maar een regel in het leven: Geen vakpraat. Ik kom op mijn werk, ik meld me af en vertrek weer. Probeer met niemand te praten, probeer niemand in de weg te staan. Ik ben daar nu al bijna zeven jaar en ik ben de beste monteur in de stad. Kun je aan iedereen vragen. Ik ben goed in wat ik doe... wat dat ook mag zijn. Vindt u het goed als ik wat muziek opzet? *(Mozart klinkt uit de speakers)* Mmmmm... hoort u dat? Mozart. Luister. Luister. Ik denk wel eens dat wanneer de hemel.. alles in de hemel, de engelen, de baby's, de grootouders, en zelfs God.... een stem zouden hebben... Het is als een schilderij, een groot schilderij met ongelofelijke kleuren.... Golven... hemelse golven. Kleuren. Ik hou van schilderijen. Die van Edward Hopper vind ik het mooist. Die daar is er een van hem. Heel bekend. Hij heet "Nighthawks". Ziet u dat licht? Ziet u hoe alles eigenlijk... iets te helder is? Te steriel, te schoon, te buitenaards. Niemand kijkt elkaar aan. Iedereen is eenzaam en het licht maakt het nog eenzamer. Zo voel ik me soms. Alsof ik in het te felle licht rondloop terwijl ieder ander... in de schaduw loopt? Iedereen loopt je in de schaduw voorbij, of haast zich langs je, of doet geen moeite om je in je ogen te kijken als je met ze praat. Niemand durft in dat te felle licht te stappen. Misschien... als iemand dat zou doen... misschien zou het

dan een gloed worden. Een gloed zou fijn zijn.

Bill: *(piep)* Hai Kate? Ben je er niet? Waar ben je toch steeds? Weer met Bill. Voor Engels moeten we een gedicht uitzoeken en die op verschillende manieren uitlichten. Bijvoorbeeld met video of muziek. Begrijp je? Ik moet Dave nog bellen voor het huiswerk van scheikunde, heb jij zijn nummer? Bedankt, bye bye. *(piep)*

Scène A: 2

De club. John is er met zijn vrienden. Als Maria opkomt ziet hij haar direct. Hij haast zich naar haar toe.

John: Ik hoopte al je hier weer te zien. *(Maria glimlacht en knikt)* Ik heet John. Hoe heet jij?

Maria: Maria.

John: Oh, wat een mooie naam... Ik heb de hele week aan je lopen denken. *(Maria glimlacht terwijl hij haar hand pakt en naar de dansvloer leidt. Er is rustige muziek op de achtergrond)* Weet je, Maria, meestal herinner ik me de meisjes die ik hier ontmoet niet. Ik kom hier om met mijn vrienden te genieten. Maar er was iets aan jou... het liet me maar niet los. *(Maria wil iets zeggen, maar de stem van een vriend houdt dat tegen)*

Stem: Maria, tienes que salir.

Maria: *(tegen John)* Estaras aqui la semana proxima.

John: ...Hè... wat?

Maria: Adios.


John: *(houdt haar tegen)* Tot ziens? *(Maria glimlacht en rent af)*

Kate: *(piep)* Billy, jij beschuldigt mij ervan dat ik er nooit ben, maar waar ben jij zelf? Ik had tenminste een goed excuus. Ik was aan het trainen voor basketbal en die andere keren was ik hier buiten aan het oefenen. Welke Dave bedoel je eigenlijk? Ik ken er zeker vijf op school. Als je zijn nummer nog nodig hebt, bel je maar. *(piep)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto